

16. Изложенитѣ въ членове 14 и 15 правдини на Князя не се простиратъ и на прѣсѣдитѣ, по които сж осѣдени министри за нѣкакво нарушение Конституцията.

17. Князьтъ е представителъ на Княжеството въ всичкитѣ му сношения съ иностранныитѣ държави. Отъ негово име и съ пълномощие отъ Народното Сѣбрание се свързватъ съ Правителствата на сѣсѣднитѣ държави особни сговори за работи по управлението на Княжеството, за които се изисква участието и съдѣйствието на тия правителства.

18. Наредбитѣ и разпорежданията, които излизатъ отъ Князя, иматъ сила въ такъвъ случай, когато тѣ сж подписани съ надлѣжнитѣ министри, които приематъ на себе всичката за нихъ отговорность.

ГЛАВА III.

За мѣстопрѣбиванието на Князя.

19. Князьтъ е длъженъ да се намира постоянно въ Княжеството. Ако на врѣме излазя изъ него, той си назначава Намѣстникъ, който, доклѣ отсъствува Князьтъ ще има правдини и длѣжности, опредѣлени съ особенъ законъ. За излазяньето си изъ Княжеството и за назначаванъето Намѣстника си Князьтъ обявява народу чрѣзъ прокламация.

20. Наслѣдникътъ на прѣстола такожде трѣбва да живѣе въ Княжеството и може да излазя изъ него само съ съгласието на Князя.